Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2729/2000

af 14. december 2000

om gennemførelsesbestemmelser for kontrol i vinsektoren

(EFT L 316 af 15.12.2000, s. 16)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 2120/2004 af 10. december 2004	L 367	11	14.12.2004
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 262/2006 af 15. februar 2006	L 46	22	16.2.2006
►**M3**	Kommissionens forordning (EF) nr. 2030/2006 af 21. december 2006	L 414	40	30.12.2006

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2729/2000

af 14. december 2000

om gennemførelsesbestemmelser for kontrol i vinsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ([1]), ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1622/2000 ([2]), særlig artikel 72, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 72 i forordning (EF) nr. 1493/1999, der afløste Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1677/1999 ([4]), med virkning pr. 1. august 2000, indeholder bestemmelser om kontrol i vinsektoren. Den ramme, der således er, udstukket ved gennemførelsesbestemmelserne, bør suppleres, og de forordninger, der behandlede dette spørgsmål, nemlig Kommissionens forordning (EØF) nr. 2347/91 af 29. juli 1991 om udtagning af prøver af vinprodukter som led i samarbejdet mellem medlemsstaterne eller til analyse ved isotopmetoder også med henblik på indlæsning i EF-databasen ([5]), ændret ved forordning (EF) nr. 1754/97 ([6]), og (EØF) nr. 2348/91 af 29. juli 1991 om en database med isotopanalyse i vinprodukter ([7]), ændret ved forordning (EF) nr. 1932/97 ([8]), bør ophæves.

(2) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 1608/2000 om overgangsforanstaltninger i afventning af de endelige gennemførelsesforanstaltninger vedrørende forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin ([9]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2631/2000 ([10]), anvendes forordning (EØF) nr. 2048/89 af 19. juni 1989 om generelle regler for kontrollen inden for vinsektoren ([11]) indtil den 30. november 2000. De nye gennemførelsesbestemmelser på området bør derfor træde i kraft den 1. december 2000.

(3) For at opnå en ensartet anvendelse af bestemmelserne inden for vinsektoren bør der fastsættes regler med henblik på dels at præcisere de allerede gældende kontrolprocedurer på nationalt plan og på fællesskabsplan og dels at sikre det direkte samarbejde mellem de instanser, der varetager kontrollen inden for vinsektoren.

(4) Der bør desuden fastlægges specifikke regler for oprettelsen og driften af en EF-struktur, der består af et korps af inspektører, der er specialiseret i vinkontrol, og som har til opgave på Kommissionens vegne at sikre en ensartet anvendelse af EF-bestemmelserne.

([1]) EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.
([2]) EFT L 194 af 31.7.2000, s. 1.
([3]) EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.
([4]) EFT L 199 af 30.7.1999, s. 8.
([5]) EFT L 214 af 2.8.1991, s. 32.
([6]) EFT L 248 af 11.9.1997, s. 3.
([7]) EFT L 214 af 2.8.1991, s. 39.
([8]) EFT L 272 af 4.10.1997, s. 10.
([9]) EFT L 185 af 25.7.2000, s. 24.
([10]) EFT L 302 af 1.12.2000, s. 36.
([11]) EFT L 202 af 14.7.1989, s. 32.

▼B

(5) Der bør fastsættes regler for, at de nationale instanser og Kommissionen skal yde hinanden gensidig bistand for at sikre en korrekt gennemførelse af vinreglerne. Disse regler er ikke til hinder for anvendelsen af de særlige bestemmelser for EF's udgifter eller deklassering af kvbd eller for nationale strafferetlige eller administrative sanktioner. Medlemsstaterne bør sikre, at anvendelsen af de særlige bestemmelser på de to sidstnævnte områder ikke tilsidesætter nærværende forordnings målsætning eller effektiviteten af den fastsatte kontrol.

(6) Hver medlemsstat skal sikre, at vinkontrolinstansernes virke er effektivt. Med henblik herpå udpeger den en instans for at sikre kontakterne mellem medlemsstaterne og med Kommissionen. Det er endvidere absolut påkrævet, at kontrollen samordnes mellem de ansvarlige instanser i alle de medlemsstater, hvor vinkontrollen er overladt til flere ansvarlige instanser.

(7) For at bidrage til en ensartet anvendelse af reglerne i hele EF tilkommer det især medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger, for at personalet i de ansvarlige instanser råder over et minimum af nødvendige beføjelser til at foretage undersøgelser for at sikre overholdelsen af reglerne.

(8) Der bør desuden fastsættes regler for oprettelsen og driften af Kommissionens særlige inspektørkorps for vinkontrol.

(9) Hvis Kommissionens særlige inspektører ved udøvelsen af deres opgaver støder på gentagne og uberettigede vanskeligheder, bør Kommissionen ud over en nærmere, forklaring kunne anmode den pågældende medlemsstat om at stille midler til rådighed, der gør det muligt at gennemføre arbejdet på tilfredsstillende vis. Den pågældende medlemsstat bør opfylde sine forpligtelser i henhold til nærværende forordning ved at lette gennemførelsen af disse inspektørers opgave.

(10) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for den kontrol, der skal foretages af vinpotentialet. Det er især nødvendigt, at det arbejde, som Fællesskabet støtter, efterprøves systematisk på stedet.

(11) Udviklingen i samhandelen mellem de forskellige medlemsstater, især det stadigt stigende antal multinationale selskaber inden for branchen, og mulighederne i forvaltningsbestemmelserne for at få gennemført eller overføre aktiviteter, med eller uden støtte, på eller til et andet sted end det, hvorfra produktet stammer, vidner om vinmarkedernes gensidige afhængighed. Denne situation nødvendiggør en bedre harmonisering af kontrolmetoderne og et snævrere samarbejde mellem de forskellige kontrolinstanser.

(12) For at effektivisere samarbejdet om anvendelse af bestemmelserne i vinsektoren mellem medlemsstaterne bør den ansvarlige instans i en medlemsstat på anmodning kunne samarbejde med den eller de ansvarlige instanser i en anden medlemsstat. Der bør fastlægges regler for et sådant samarbejde og en sådan bistand.

(13) Af hensyn til visse sagers komplicerede karakter og det presserende behov for en hurtig afgørelse af dem er det absolut nødvendigt, at en ansvarlig instans, som har indgivet en anmodning om bistand, efter aftale, med den bistandssøgte ansvarlige instans kan lade tjenestemænd, som den bemyndiger hertil, deltage i gennemførelsen af undersøgelser.

(14) I tilfælde af alvorlig risiko for bedrageri eller i tilfælde af bedrageri, som vedrører flere medlemsstater eller en enkelt medlemsstat, bør de forskellige berørte ansvarlige instanser af egen drift iværksætte en procedure for bistand kaldet »uanmodet bistand.«

(15) I betragtning af arten af de oplysninger, der udveksles i henhold til denne forordning, bør deres fortrolige karakter være undergivet tavshedspligt.

▼B

(16) Ifølge forordning (EØF) nr. 2348/91 blev der oprettet en databank med analyser af vinprodukter på Det Fælles Forskningscenter (FFC), der skal bidrage til harmoniseringen af analysekontrollen i hele EF, og som skal modtage analyseprøver og -rapporter fra medlemsstaterne. Bestemmelserne for denne struktur bør overtages i betragtning af den erfaring, der er indhøstet siden dens oprettelse.

(17) Anvendelsen af isotopreferenceanalysemetoder kan sikre en bedre kontrol med alkohol- eller vandtilsætning til vinprodukter eller kan i forbindelse med resultaterne af analyse af andre isotopkendetegn hos disse produkter bidrage til at efterprøve, om produkterne er i overensstemmelse med den oprindelse, der er angivet i deres betegnelse. For at lette fortolkningen af de resultater, der opnås ved disse analysemetoder, bør de opnåede resultater kunne sammenlignes med de resultater, der tidligere er opnået ved de samme metoder under analyse af produkter, hvis kendetegn er af lignende art, og hvis oprindelse og fremstilling er attesteret.

(18) Isotopanalyse af vin eller produkter afledt af vin foretages efter referenceanalysemetoderne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2676/90 af 17. september 1990 om fastsættelse af fælles analysemetoder for vin ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 761/1999 ([2]).

(19) For at lette fortolkningen af resultaterne af sådanne analyser i EF's laboratorier, der er udstyret til at foretage dem, og sikre, at analyseresultaterne fra disse laboratorier kan sammenlignes, bør der fastlægges ensartede regler for udtagning af drueprøver samt for fremstilling af vin og opbevaring af sådanne prøver.

(20) For at garantere analysedataenes kvalitet og sammenlignelighed er det nødvendigt at anvende en ordning med anerkendte kvalitetsnormer i de laboratorier, som medlemsstaterne har overdraget isotopanalysen af prøverne med henblik på databanken.

(21) Isotopanalyse af vinprodukter og dens fortolkning er hårfine procedurer, og for at harmonisere fortolkningen af analyseresultaterne bør det fastsættes, at FFC's databank er tilgængelig for de officielle laboratorier, der praktiserer denne analysemetode, og efter anmodning for andre officielle instanser i medlemsstaterne under overholdelse af principperne for beskyttelse af private data.

(22) Forordning (EØF) nr. 2347/91 indeholder regler for udtagning af prøver, der skal sendes til et officielt laboratorium i en anden medlemsstat, samt fælles regler for udtagning af prøver, der skal analyseres ved isotopmetoder, og disse procedurer bør derfor overtages, idet udtagning af prøver til EF's databank anses for et særligt tilfælde af udtagning af prøver af et vinprodukt i forbindelse med instansernes direkte samarbejde.

(23) For at sikre kontrollens objektivitet er det vigtigt, at Kommissionens særlig inspektører eller inspektørerne henhørende under en medlemsstats ansvarlige instans kan anmode en anden medlemsstats ansvarlige instans om at foretage en prøveudtagning. Den anmodende inspektør bør kunne få stillet de udtagne prøver til sin rådighed og bl.a. bestemme, hvilket laboratorium der skal undersøge dem.

(24) Der bør fastsættes bestemmelser for officiel udtagning af prøver i forbindelse med samarbejdet mellem medlemsstaternes ansvarlige instanser og for anvendelsen af disse prøver, der skal sikre repræsentativitet og mulighed for at efterprøve resultaterne af de officielle analyser i hele EF.

(25) For administrativt at forenkle afregningen af udgifter til udtagning og prøver, analytiske og organoleptiske undersøgelser og ekspert-

([1]) EFT L 272 af 3.10.1990, s. 1.
([2]) EFT L 99 af 14.4.1999, s. 4.

▼B

bistand bør princippet om, at disse udgifter finansieres af den instans, der har beordret prøveudtagningen, eller som har anmodet om ekspertbistand, knæsættes.

(26) Beviskraften af de forhold, der konstateres under den kontrol, der foretages i forbindelse med nærværende forordning, bør anføres nærmere.

(27) Uden at dette berører de særlige bestemmelser i EF-lovgivningen, tilkommer det medlemsstaterne at pålægge de sanktioner, der gælder for overtrædelse af vinbestemmelserne. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, og de må ikke gøre anvendelsen af EF retten vanskeligere, når de sammenlignes med overtrædelser, der er fastsat i national ret.

(28) For at sikre en normal afvikling af kontrollen og udtagning af drueprøver på vinstokkene er det vigtigt at fastsætte, at de berørte personer ikke må hindre kontrollen og skal lette udtagningerne af prøver og give de oplysninger, der kræves i nærværende forordning.

(29) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Kontrol og sanktioner

1. I nærværende forordning fastsættes der særlige bestemmelser for kontrol og sanktioner i vinsektoren.

2. Denne forordning påvirker ikke anvendelsen af:

— de særlige bestemmelser om forbindelserne mellem medlemsstaterne vedrørende bekæmpelse af vinforfalskning, for så vidt de kan lette nærværende forordnings anvendelse

— reglerne for:

  — den strafferetlige procedure eller medlemsstaternes gensidige retshjælp i strafferetlige forhold

  — proceduren for administrative sanktioner.

AFSNIT I

KONTROL FORETAGET AF MEDLEMSSTATERNE

Artikel 2

Principper

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre kontrol med overholdelsen af EF's regler og de regler, de har fastsat for anvendelsen af EF-reglerne.

2. Medlemsstaterne foretager administrativ kontrol og kontrol på stedet for at sikre, at overholdelsen af de stillede betingelser er grundigt efterprøvet.

3. Alt efter støttens art fastlægger medlemsstaterne, hvilke metoder og midler der skal anvendes ved kontrollen, og hvem der skal kontrolleres.

4. Kontrollen foretages enten systematisk eller ved stikprøver. Foretages kontrollen i form af stikprøver, skal medlemsstaterne gennem

▼B

antallet, arten og hyppigheden af de foretagne stikprøver sikre sig, at kontrollen er repræsentativ for hele deres område og står i et passende forhold til mængden af de vinprodukter, der markedsføres eller opbevares med henblik på markedsføring.

Artikel 3

Kontrolinstanser

1. Udpeger en medlemsstat flere ansvarlige instanser til at kontrollere overholdelsen af reglerne for vin, skal den sørge for samordning af arbejdet mellem disse instanser.

2. Hver medlemsstat udpeger en enkelt kontaktinstans til at sikre forbindelserne med kontaktinstanserne i andre medlemsstater og med Kommissionen. Først og fremmest fremsender og modtager denne instans anmodninger om samarbejde med henblik på anvendelsen af nærværende afsnit og repræsenterer den medlemsstat, som den hører ind under, overfor de andre medlemsstater eller Kommissionen.

3. Kommissionen sørger for en passende og regelmæssig formidling af de oplysninger, som medlemsstaterne har tilsendt den i medfør af artikel 72, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1493/1999.

Artikel 4

Kontrolpersonalets beføjelser

Hver medlemsstat træffer alle foranstaltninger, der kan lette arbejdet for personalet i dens ansvarlige instanser. Den skal navnlig sørge for, at dette personale, i givet fald i samarbejde med personalet fra de af dens øvrige organer, som den bemyndiger hertil:

— har adgang til vinmarkerne, vinfremstillingsanlæggene, lagrene, anlæggene til forarbejdning af vinprodukter og transportmidlerne for disse produkter

— har adgang til forretningslokalerne eller lagrene og transportmidlerne hos enhver, der med henblik på salg ligger inde, markedsfører eller transporterer vinprodukter eller produkter, der kan være bestemt til anvendelse inden for vinsektoren

— har mulighed for at foretage en opgørelse over vinprodukter og stoffer eller produkter, der kan anvendes til at fremstille vinprodukter

— kan udtage prøver af vinprodukter, stoffer og produkter, der kan anvendes til fremstilling af vinprodukterne, samt af produkter, som en erhvervsdrivende ligger inde med med henblik på salg, som markedsføres eller transporteres

— kan gøre sig bekendt med regnskabsoplysninger eller dokumenter, som er relevante for kontrollen, og kan tage kopier eller foretage udskrifter heraf

— kan træffe passende sikkerhedsforanstaltninger for fremstilling, opbevaring, transport, betegnelse, præsentation og markedsføring af et vinprodukt eller et produkt til brug ved fremstilling af et sådant produkt, hvis der er begrundet mistanke om alvorlig overtrædelse af EF-bestemmelserne, især i tilfaelde af svigagtige former for behandling eller fare for den offentlige sundhed.

▼B

Artikel 5

Vinpotentiel

1. For at overholde bestemmelserne om produktionskapaciteten som omhandlet i afsnit II i forordning (EF) nr. 1493/1999 gør medlemsstaterne alt efter tilfældet brug af fortegnelsen over vindyrkningsarealer eller den grafiske referencebase efter Rådets forordning (EØF) nr. 2392/86 ([1]).

Endeligt ophør med vindyrkning samt omstruktureringer og omstillinger, som EF medfinansierer, kontrolleres systematisk på stedet. Denne kontrol vedrører marker, som der indgives en støtteansøgning for.

▼M2

Den kontrol af rydningen, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 1227/2000, kan foregå ved telemåling, hvis det drejer sig om ophør af hele vinmarken.

▼B

2. Kontrollen med overholdelsen af forbuddet mod nyplantninger i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1493/1999 foretages ved hjælp af den grafiske referencebase, der er oprettet efter artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2392/86.

De medlemsstater, der ikke råder over en grafisk referencebase, meddeler Kommissionen inden den 1. januar 2001, hvilke foranstaltninger de har truffet for at sikre overholdelsen af forbuddet mod nyplantninger.

AFSNIT II

EF'S KONTROLSTRUKTUR

Artikel 6

Særligt inspektørkorps under Kommissionen

1. Kommissionens særlige inspektørkorps, der er fastsat i artikel 72, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1493/1999, kan samarbejde ved den kontrol, som medlemsstaternes ansvarlige instanser fastsætter.

Kontrollen foretages efter artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ([2]).

Kommissionen kan anmode medlemsstaterne:

— om oplysninger om den kontrol, de påtænker

— om, at der foretages kontrol, som dens særlige inspektører kan deltage i.

Medlemsstaternes inspektører forestår til enhver tid den kontrol, der er omhandlet i første og andet afsnit.

2. Kommissionens særlige inspektører har ved udførelsen af deres opgaver de rettigheder og beføjelser, der er omhandlet i artikel 4, første, andet, tredje og femte led, dog med forbehold af de begrænsninger, som medlemsstaterne måtte have pålagt deres egne inspektører under udøvelsen af den pågældende kontrol.

Kommissionens særlige inspektører udviser under kontrollen en optræden, som er forenelig med de regler og den praksis, der er gældende i den pågældende medlemsstat, og de har tavshedspligt.

([1]) EFT L 208 af 31.7.1986, s. 1.
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

▼B

3. Kommissionen sender efter hver kontrol den pågældende medlemsstats kontaktinstans en meddelelse om resultaterne af dens særlige inspektørers aktiviteter. I meddelelsen gøres der opmærksom på de vanskeligheder og overtrædelser af de gældende regler, der måtte være blevet afsløret.

AFSNIT III

BISTAND MELLEM KONTROLINSTANSERNE

Artikel 7

Bistand efter anmodning

1. Foretager en ansvarlig instans i en medlemsstat på dennes område kontrol, kan den anmode om oplysninger hos Kommissionen eller en ansvarlig instans i en anden medlemsstat, der kan være direkte eller indirekte berørt.

Kommissionen underrettes i alle de tilfælde, hvor det produkt, der kontrolleres i henhold til første afsnit, har oprindelse i et tredjeland, og hvor markedsføringen af dette produkt kan have en særlig interesse for andre medlemsstater.

Den bistandssøgte instans meddeler alle oplysninger, der kan sætte den bistandssøgende instans i stand til at udføre sin opgave.

2. Efter begrundet anmodning fra den bistandssøgende instans foretager eller tager bistandssøgte instans initiativ til at foretage en særlig overvågning eller kontrol for at nå de ønskede mål.

3. Den bistandssøgte instans handler, som om den handler på egne vegne.

4. Efter aftale med den bistandssøgte instans kan den bistandssøgende instans udpege inspektører:

— enten til i de administrative myndigheders kontorer i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er oprettet, at indsamle oplysninger om anvendelsen af reglerne for vin eller om kontrol, herunder udfærdigelse af kopier af transport- og andre dokumenter eller udskrifter af bøger

— eller til at bistå ved aktioner, der kræves efter stk. 2, efter at have underrettet den bistandssøgte instans herom i rette tid inden indledningen af aktionerne.

De i første led omhandlede kopier kan kun tages efter aftale med den bistandssøgte instans.

Den bistandssøgte instans' ansatte forestår til enhver tid gennemførelsen af kontrollen.

Den bistandssøgende instans' ansatte:

— fremlægger en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres navn og stilling

— har, med forbehold af de begrænsninger, som den medlemsstat, hvorunder bistandssøgte instans henhører, måtte have pålagt sine egne inspektører gennemførelsen af den pågældende kontrol:

  — den ret til adgang som fastsat i artikel 4, første og andet led

  — ret til oplysning om resultaterne af den kontrol, der er foretaget af den, bistandssøgte instans' ansatte efter artikel 4, tredje og femte led

— udviser under kontrollen en optræden, som er forenelig med de regler og den praksis, der er gældende i den pågældende medlemsstat, og de har tavshedspligt.

▼B

5. De i nærværende artikel omhandlede anmodninger sendes til den pågældende medlemsstats bistandssøgte instans via denne medlemsstats kontaktinstans. Det samme gælder for:

— svar på disse anmodninger

— meddelelser om anvendelsen af stk. 2 og 4.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne, for at sikre at deres samarbejde fungerer hurtigt og effektivt, tillade, at en ansvarlig instans:

— sender sine anmodninger eller meddelelser direkte til en ansvarlig instans i en anden medlemsstat

— besvarer de anmodninger eller meddelelser, den modtager fra en ansvarlig instans i en anden medlemsstat, direkte.

Artikel 8

Uanmodet bistand

Har en ansvarlig instans i en medlemsstat begrundet mistanke om eller får kendskab til:

— at et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1493/1999 ikke er i overensstemmelse med reglerne for vin, eller at der er begået bedrageri for at opnå eller markedsføre et sådant produkt, og

— at denne manglende overensstemmelse med reglerne for vin har en særlig interesse for en eller flere andre medlemsstater og kan give anledning til administrative foranstaltninger eller retsforfølgning

underretter den straks via den kontaktinstans, den henhører under, kontaktinstansen i den pågældende medlemsstat og Kommissionen herom.

Artikel 9

Fælles bestemmelser

1. De oplysninger, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, og artikel 8, ledsages og suppleres så vidt muligt af dokumenter eller andet bevismateriale samt oplysning om eventuelle administrative foranstaltninger eller eventuel retslig forfølgning, og de vedrører især:

— det pågældende vinprodukts sammensætning og organoleptiske egenskaber

— dets betegnelse og præsentation

— overholdelsen af reglerne for dets fremstilling og markedsføring.

2. De kontaktinstanser, der berøres af den sag, som den gensidige bistand blev iværksat for, underretter straks hinanden om:

— undersøgelsernes forløb

— eventuel administrativ eller retslig forfølgning i de pågældende sager.

3. Rejseudgifterne i forbindelse med anvendelsen af artikel 7, stk. 2 og 4, afholdes:

— af den medlemsstat, der har udpeget en person til de i ovennævnte stykker omhandlede foranstaltninger, eller

— over EF-budgettet efter anmodning fra denne medlemsstats kontaktinstans, hvis Kommissionen forinden formelt har fastslået, at den pågældende kontrol er i EF's interesse.

▼B

AFSNIT IV

ANALYSEDATABANK

Artikel 10

Databankens formål

1. Det Fælles Forskningscenter (FFC) forvalter en analysedatabank for vinprodukter.

2. Databanken indeholder data, der er opnået ved isotopanalyse af bestanddelene i ethanol og vandet i vinprodukter efter referenceanalysemetoderne i forordning (EØF) nr. 2676/90.

3. Databasen bidrager til en ensartet fortolkning af de resultater, som medlemsstaternes officielle laboratorier opnår ved at anvende de referenceanalysemetoder, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2676/90.

Artikel 11

Prøveemner

1. Til databanken udtages der prøver af friske druer, der behandles og forarbejdes til vin efter instrukserne i bilag I.

2. Prøverne af friske druer udtages på vinmarker i et produktionsområde, der er veldefineret med hensyn til jordbund, beliggenhed, vækstform, sort, alder og dyrkningsmetoder.

▼M3

Det antal prøver, der hvert år skal udtages til databanken, skal mindst udgøre:

— 30 prøver i Bulgarien

— 20 prøver i Tjekkiet

— 200 prøver i Tyskland

— 50 prøver i Grækenland

— 200 prøver i Spanien

— 400 prøver i Frankrig

— 400 prøver i Italien

— 10 prøver i Cypern

— 4 prøver i Luxembourg

— 50 prøver i Ungarn

— 4 prøver i Malta

— 50 prøver i Østrig

— 50 prøver i Portugal

— 70 prøver i Rumænien

— 20 prøver i Slovenien

— 15 prøver i Slovakiet

— 4 prøver i Det Forenede Kongerige.

▼B

Ved fordelingen af prøveudtagningen skal der tages hensyn til vinmarkernes geografiske beliggenhed i ovennævnte medlemsstater.

Hvert år udtages mindst 25 % af prøverne på marker, hvor der blev udtaget prøver de foregående år.

▼B

3. De laboratorier, som medlemsstaterne udpeger, analyserer prøverne efter metoderne i bilaget til forordning (EØF) nr. 2676/90. De udpegede laboratorier skal opfylde de generelle kriterier for forsøgslaboratorier som fastsat i den europæiske standard NE 45001 eller ISO/IEC 17025 og bl.a. deltage i forsøg med isotopanalysemetoders egnethed.

4. Der udformes en analyserapport efter modellen i bilag III. For hver prøve udarbejdes der et oplysningsskema efter bilag II.

5. Der sendes en kopi af analyserapporten med resultaterne og fortolkningen af analyserne samt en kopi af oplysningsskemaet til FFC.

6. Medlemsstaterne og FFC sikrer:

— at dataene indkodes i analysedatabanken

— at mindst én kontrolprøve af hver enkelt prøve, der er sendt til FFC til analyse, opbevares mindst tre år efter tidspunktet for prøveudtagningen

— at databasen kun benyttes til at kontrollere anvendelsen af Fællesskabets og medlemsstaternes vinbestemmelser eller til statistiske eller videnskabelige formål

— at der træffes foranstaltninger for at beskytte dataene, især mod tyveri og manipulationer

— at de berørte personer kan få adgang til de for dem relevante oplysninger uden forsinkelser eller overdrevent store udgifter for i givet fald at rette ukorrekte data.

Artikel 12

Isotopanalyser

1. ►M1 I en periode, der slutter den 31. juli 2008, sender vinproducerende medlemsstater, som ikke har udstyr til at foretage isotopanalyser, deres vinprøver til FFC til analyse, indtil de har tilfredsstillende analyseudstyr til rådighed. ◄ I så fald kan de udpege en ansvarlig instans, der er bemyndiget til at modtage oplysninger om de prøver, der er udtaget på deres område.

2. Medlemsstater, der selv foretager isotopanalyser af vinprodukter, sender mindst 10 % af prøverne til FFC eller ethvert andet laboratorium, som FFC har udpeget, med henblik på en kontrolanalyse.

Artikel 13

Meddelelse af resultater

1. Oplysningerne i databanken stilles til rådighed for de af medlemsstaterne hertil udpegede laboratorier, når de anmoder herom.

2. I behørigt begrundede tilfælde kan de i stk. 1 omhandlede oplysninger, når de er repræsentative, efter anmodning stilles til rådighed for andre officielle instanser i medlemsstaterne.

3. Der videregives kun analysedata, der er relevante for fortolkningen af en analyse af en prøve med lignende kendetegn og oprindelse. Enhver videregivelse af oplysninger ledsages af en påmindelse om minimumskravene for anvendelse af databanken.

▼B

Artikel 14

Overholdelse af procedurer

Medlemsstaterne sørger for, at resultaterne af isotopanalyserne i deres egne databanker er opnået ved at analysere prøver, der er udtaget og behandlet efter bestemmelserne i nærværende afsnit.

AFSNIT V

UDTAGNING AF PRØVER MED HENBLIK PÅ KONTROL

Artikel 15

Anmodning om prøveudtagning

1. I forbindelse med anvendelsen af afsnit II og III kan Kommissionens særlige inspektører eller ansatte fra en ansvarlig instans i en medlemsstat anmode en ansvarlig instans i en anden medlemsstat om at udtage prøver i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne medlemsstat.

2. Den bistandssøgende instans modtager de udtagne prøver og fastlægger bl.a. det laboratorium, hvor de skal analyseres.

3. Prøverne udtages og behandles efter instrukserne i bilag IV.

Artikel 16

Udgifter til udtagning, forsendelse og analyse af prøver

1. Udgifterne til udtagning, behandling og forsendelse af prøver og til de analytiske og organoleptiske undersøgelser afholdes af den instans i den medlemsstat, der har anmodet om prøveudtagningen. Udgifterne beregnes efter satserne i den medlemsstat, på hvis område handlingerne fandt sted.

2. EF afholder udgifterne til forsendelse af de prøver, som er omhandlet i artikel 12, til FFC eller til et andet af FFC udpeget laboratorium med henblik på isotopanalyse.

For medlemsstater, på hvis område der ikke findes et laboratorium, der kan foretage vinanalyser ved isotopmetoder, afholder EF udgifterne til forsendelse til FFC af alle prøver, der udtages efter artikel 14, stk. 1.

AFSNIT VI

GENERELLE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Beviskraft

De forhold, som Kommissionens særlige inspektører eller ansatte fra en ansvarlig instans i en medlemsstat konstaterer i forbindelse med anvendelsen af nærværende afsnit, kan påberåbes af de andre medlemsstaters ansvarlige instanser eller af Kommissionen. Sådanne forhold kan i så fald ikke tillægges mindre betydning, blot fordi de ikke forekommer i den pågældende medlemsstat selv.

▼B

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterne fastlægger ordningen for de sanktioner, der skal pålægges ved overtrædelse af bestemmelserne for vin, og træffer de fornødne foranstaltninger for at iværksætte den, jf. dog de særlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1493/1999 eller i gennemførelsesforordningerne hertil. Sanktionerne skal være effektive, stå i forho1d til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 19

Personer, sammenslutninger m.m., der kan kontrolleres

1. Fysiske og juridiske personer samt sammenslutninger af sådanne personer, hvis erhvervsvirksomhed kan omfattes af den i denne forordning omhandlede kontrol, må ikke på nogen måde hindre denne kontrol, men skal derimod lette den på ethvert tidspunkt.

2. Vinavlere, på hvis marker ansatte fra en ansvarlig instans udtager prøver:

— må ikke lægge hindringer i vejen for prøveudtagningen, og

— skal give disse ansatte alle de oplysninger, der kræves ifølge denne forordning.

Artikel 20

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 2347/91 og (EØF) nr. 2348/91 ophæves.

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M1

BILAG I

Instrukser for udtagning, behandling og forarbejdning til vin af prøver af friske druer, der skal analyseres ved isotopmetoder, jf. artikel 11

I. UDTAGNING AF DRUEPRØVER

A. Hver prøve skal bestå af mindst 10 kg sunde og modne druer af samme vinstoksort. Druerne tages i den forefundne tilstand.

Prøven udtages i den periode, hvor druerne på den pågældende vinmark høstes. De plukkede druer skal være repræsentative for hele vinmarken. Den udtagne prøve af friske druer eller den deraf udvundne most kan fryses ned, indtil den skal bruges.

Kun hvis der er forudset oxygen-18-måling af vandet i mosten, kan en mostprøve udtages særskilt og konserveres efter presning af hele drueprøven.

B. Ved udtagningen af prøver udarbejdes der et oplysningsskema. Oplysningsskemaet består af en del I, der vedrører prøveudtagning, og en del II, der vedrører vinfremstilling. Det opbevares sammen med prøven og ledsager prøven under al transport. Oplysningsskemaet skal hele tiden holdes ajour, og derfor skal hver enkelt behandling, som prøven undergår, anføres deri.

Oplysningsskemaet vedrørende prøveudtagningen udarbejdes i overensstemmelse med del I i spørgeskemaet i bilag II.

II. VINFREMSTILLING

A. Vinfremstillingen, der varetages af den ansvarlige instans eller af et af denne dertil bemyndiget organ, skal så vidt muligt foregå under forhold, der svarer til de normale produktionsforhold i det dyrkningsområde, som prøven er repræsentativ for. Ved vinfremstillingen skal alt sukker omdannes til alkohol, således at restsukkerindholdet er på under 2 g/l. I visse tilfælde, fx for at sikre bedre repræsentativitet, kan der dog accepteres et større restsukkerindhold. Så snart vinen er klaret og stabiliseret ved hjælp af SO_2, tappes den på 75 cl-flasker og etiketteres.

B. Oplysningsskemaet vedrørende vinfremstillingen udarbejdes i overensstemmelse med del II i spørgeskemaet i bilag II.

▼M1

BILAG II

Spørgeskema vedrørende udtagning og vinfremstilling af prøver af druer, der skal analyseres ved isotopmetoder

Analysemetoderne og angivelsen af resultater (enheder) er dem, der er beskrevet i bilaget til forordning (EØF) nr. 2676/90 (eller som analyselaboratorierne betragter som ækvivalente).

Del I

1) **Generelle oplysninger**

1.1. Prøvens nummer:

1.2. Prøve udtaget af (den bemyndigede prøveudtagers navn og stilling):

1.3. Navn og adresse på den instans, der er ansvarlig for prøveudtagningen:

1.4. Navn og adresse på den instans, der er ansvarlig for, at prøven forarbejdes til vin og forsendes (hvis denne instans ikke er den samme som den i punkt 1.3 nævnte instans):

2) **Generel beskrivelse af prøven**

2.1. Oprindelse (land, region):

2.2. Høstår:

2.3. Vinstoksort:

2.4. Druernes farve:

3) **Beskrivelse af vinmarken**

3.1. Vinavlerens navn og adresse:

3.2. Vinmarkens beliggenhed:

— kommune:

— sted:

— matrikelnummer:

— breddegrad og længdegrad:

3.3. Jordbundstype (fx kalkholdig, lerholdig, kalk- og lerholdig, sandet):

3.4. Topografi (fx skråning, flad mark, orientering):

3.5. Antal vinstokke pr. ha:

3.6. Vinmarkens omtrentlige alder (under 10 år/10 år til 25 år/over 25 år):

3.7. Højde:

3.8. Vækst- og beskæringsform:

3.9. Vinkategori, som druerne normalt forarbejdes til (bordvin, kvbd og andre) (jf. definitionerne i forordning (EF) nr. 1493/1999, bilag 1):

4) **Vinhøstens og mostens karakteristika**

4.1. Anslået hektarudbytte for den høstede mark (kg/ha):

4.2. Druernes sundhedstilstand (fx sunde, rådne) med angivelse af, om druerne var tørre eller våde ved prøveudtagningen:

4.3. Dato for prøveudtagning:

5) **Vejrforhold før vinhøsten**

5.1. Nedbør i de ti dage forud for vinhøsten: ja/nej. Hvis ja, gives der supplerende oplysninger, hvis sådanne oplysninger foreligger.

6) **Kunstvandede vinmarker**

Hvis afgrøden kunstvandes, dato for sidste vanding:

(Stempel påført af den instans, der er ansvarlig for prøveudtagningen, og underskrift med angivelse af navn og stilling for den person, der har udtaget prøven)

▼M1

Del II

1) **Vinfremstilling af drueprøven**

1.1. Drueprøvens vægt (kg):

1.2. Persningsmetode:

1.3. Opnået mostmængde:

1.4. Mostens karakteristika:

— sukkerindhold udtrykt i g/l ved hjælp af refraktometri:

— samlet syreindhold angivet i g/l vinsyre (kan udelades):

1.5. Behandling af mosten (fx debourbage, centrifugering):

1.6. Tilsætning af en rendyrket forgæring (anvendt gærtype). Angiv, om der har været spontan gæring

1.7. Temperatur under gæringen:

1.8. Metode til bestemmelse af gæringens ophør:

1.9. Behandling af vinen (fx omstikning):

1.10. Tilsætning af svovldioxid (mg/l):

1.11. Vinanalyse:

— virkeligt alkoholindhold i % vol.:

— totalt tørstofindhold:

— reducerende sukker i g/l invertsukker:

2) **Kronologisk oversigt over vinfremstillingen af drueprøven**

Dato:

— for prøveudtagningen (samme dato som høstdatoen, del I, punkt 4.3):

— for persningen:

— for gæringens begyndelse:

— for gæringens ophør:

— for aftapning af vinen på flaske:

Dato for udarbejdelse af del II:

(Stempel påført af den instans, der er ansvarlig for vinfremstillingen, og en for denne instans ansvarlig persons underskrift)

▼M1

BILAG III

ANALYSERAPPORT

om prøverne af vin og vinprodukter, der er analyseret ved en i bilaget til forordning (EØF) nr. 2676/90 beskrevet isotopmetode, og som skal indgå i FFC's isotopdatabank

I. GENERELLE OPLYSNINGER (overført fra bilag II)

1. Land:
2. Prøvens nummer:
3. År:
4. Vinstoksort:
5. Vinkategori:
6. Dyrkningsområde/distrikt:
7. Navn og adresse på det laboratorium, der er ansvarligt for resultaterne:
8. Prøve til efterfølgende kontrolanalyse i FFC: ja/nej

II. METODER OG RESULTATER

1. **Vin** (overført fra bilag II)

   1.1. Alkoholindhold udtrykt i volumen: % vol.

   1.2. Totalt tørstofindhold: g/l

   1.3. Reducerende sukker: g/l

   1.4. Totalt syreindhold udtrykt i vinsyre: g/l

   1.5. Totalt svovldioxidindhold: mg/l

2. **Destillation af vin med henblik på SNIF-NMR**

   2.1. Beskrivelse af destillationsapparaturet

   2.2. Rumfanget af den destillerede vin/destillatets vægt

3. **Analyse af destillatet**

   3.1. Destillatets alkoholindhold % (m/m)

4. **Resultat af bestemmelsen af deuterium/hydrogen-isotopforholdet i ethanol målt ved NMR**

   4.1. $(D/H)_I$= ppm

   4.2. $(D/H)_{II}$= ppm

   4.3. »R«=

5. **NMR-parametre**

   Observeret frekvens:

6. **Resultat af bestemmelsen af $^{18}O/^{16}O$-isotopforholdet i vin**

   $\delta\ ^{18}O$ [‰]= ‰ V. SMOW — SLAP

7. **Resultat af bestemmelsen af $^{18}O/^{16}O$-isotopforholdet i most** (hvis det er relevant)

   $\delta\ ^{18}O$ [‰]= ‰ V. SMOW — SLAP

8. **Resultat af bestemmelsen af $^{13}C/^{12}C$-isotopforholdet for ethanol i vin**

   $\delta\ ^{13}C$ [‰]= ‰ V-PDB

▼B

BILAG IV

Udtagning af prøver i forbindelse med bistand mellem kontrolinstanser

1. Ved udtagning af prøver af vin, druemost eller et andet flydende vinprodukt i forbindelse med bistand mellem kontrolinstanser skal den ansvarlige instans sørge for, at prøverne:

   — er repræsentative for hele partiet, for så vidt angår produkter i beholdere på 60 l eller derunder, der er oplagret i ét parti

   — er repræsentative for produktet i den beholder, som prøven er udtaget fra, for så vidt angår produkter i beholdere med et nominelt rumfang på over 60 l.

2. Prøveudtagningen sker ved, at det pågældende produkt hældes i mindst fem rene beholdere, som hver skal have et nominelt rumfang på mindst 75 cl. Hvad angår produkter, der er omhandlet i stk. 1, første led, kan prøveudtagningen også ske ved, at der udtages mindst fem beholdere med et nominelt rumfang på mindst 75 cl, som udgør en del af det parti, der skal undersøges.

   Hvis prøver af vindestillat skal analyseres ved kernemagnetisk resonans af deuterium, skal beholderne til prøverne have et nominelt rumfang på 25 cl, idet dog et nominelt rumfang på 5 cl er tilstrækkeligt ved forsendelse af en prøve fra ét officielt laboratorium til et andet.

   Prøverne udtages, og beholderne lukkes eventuelt og forsegles i overværelse af en repræsentant for den virksomhed, hvor prøveudtagningen finder sted, eller af en repræsentant for transportvirksomheden, hvis prøven udtages under transporten. Hvis der ikke er en sådan repræsentant til stede, oplyses det i den rapport, der er nævnt i stk. 4.

   Hver prøve skal forsynes med en engangslukke af uforanderligt materiale.

3. Hver prøve skal forsynes med en etiket som vist i del A i bilag V.

   Hvis beholderen er så lille, at det ikke er muligt at forsyne den med den foreskrevne etiket, forsynes beholderen med et uudsletteligt nummer, og de foreskrevne angivelser anføres på et særskilt ark.

   Repræsentanten for den virksomhed, hvor prøverne udtages, eller i givet fald repræsentanten for transportvirksomheden, anmodes om at underskrive etiketten henholdsvis arket.

4. Den ansatte fra den ansvarlige instans, der er bemyndiget til at foretage prøveudtagning, udarbejder en skriftlig rapport, hvori han anfører alle bemærkninger, som han skønner er af betydning for prøvernes bedømmelse. Han anfører deri eventuelle erklæringer fra repræsentanten for transportvirksomheden eller for den virksomhed, hvor prøveudtagningen finder sted, og anmoder om den pågældende repræsentants underskrift. Han anfører, hvor stor en produktmængde prøven er udtaget af. Hvis ovennævnte underskrifter og de i stk. 3, tredje afsnit, omhandlede underskrifter er blevet nægtet, anføres også dette i rapporten.

5. For hver prøveudtagning opbevares én af prøverne som kontrolprøve på den virksomhed, hvor prøveudtagningen fandt sted, mens en anden opbevares hos den ansvarlige instans, som den ansatte, der har udtaget prøven, hører under. Tre af prøverne sendes til det officielle laboratorium, som foretager den analytiske eller organoleptiske undersøgelse. En af prøverne analyseres. Der opbevares én prøve som kontrolprøve. Kontrolprøverne opbevares i mindst tre år efter prøveudtagningen.

6. Forsendelser med prøver forsynes på den ydre emballage med en rød etiket som vist i afsnit B i bilag V. Etiketten skal måle 50 × 25 mm.

   Ved prøvernes forsendelse anbringer den ansvarlige instans i forsendelsesmedlemsstaten sit stempelaftryk halvt over forsendelsens ydre emballage og halvt over den røde etiket.

▼B

BILAG V

A. Etiket til identificering af prøven, jf. bilag IV, stk. 3

1. Påbudte oplysninger:
   a) navn og adresse (med angivelse af medlemsstat) på den ansvarlige instans, der har beordret prøveudtagningen
   b) prøvens løbenummer
   c) dato for prøveudtagning
   d) navnet på den ansatte fra den ansvarlige instans, der er bemyndiget til at udtage prøver
   e) navn og adresse på den virksomhed, hvor prøven blev udtaget
   f) identificering af den beholder, som prøven blev udtaget fra (beholderens nummer, flaskepartiets nummer osv.)
   g) varebeskrivelser med angivelse af dyrkningsområde, produktionsår, virkeligt eller potentielt alkoholindhold og om muligt vinstoksort
   h) følgende påtegning: »Den deponerede kontrolprøve må kun analyseres af et laboratorium, der er bemyndiget til at foretage kontrolanalyser. Det er strafbart at bryde seglet.«
2. Bemærkninger:
3. Mindstestørrelse: 100 × 100 mm.

B. Model af den røde etiket, jf. bilag IV, stk. 6:

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
Produkter, der skal underkastes en analytisk og organoleptisk undersøgelse, jf. forordning (EF) nr. 2729/2000